

4. Poisy.

Beste sportvrienden, het was mij een groot genoegen door de redactie van dit blad afgevaardigd te worden naar deze wedstrijd. Deze wedstrijd die reeds wekenlang het gesprek van de dag was in Frankrijk - een opinie-onderzoek onder 5 mil. sportliefhebbers bewees dat deze wedstrijd meer in de belangstelling stond dan indertijd Rheims-Feyenoord! - speelde zich af in het stadion van Poisy (5.000.000 staanplaatsen 30.000 zitplaatsen) en werd ge-

17

speeld door het internationaal beroemde en gevreesde jeugdelftal van Poisy, als de franse partij, contra het Poisy Bouw-Orde elftal, als de Nederlandse helft. Dit Bouw-Orde elftal was een selectie uit de 12 bouwgezellen van het Henric van Veldeke college te Maastricht (L.) die te Poisy een jeugdhuis zouden gebouwd moeten hebben.



Ik ga niet in op het jeugdelftal van Poisy; het is reeds wereldberoemd. De naam Fecih Ahcene zegt voldoende en ook bij de naam Bisschop rillen onze vaderlandse jongeren. Het Bouworde elftal bestond uit o.a. H. Flup. In een vluchtig interview vóór de wedstrijd deelde hij mede dat hij zeer optimistisch was. Deze wedstrijd was voor Huub de 88ste interland. Op de vraag wat zijn score-totaal was, antwoordde hij: min vijf (vijf goalen in eigen doel). Hij

had reeds als baby aanleg voor voetballen. Zijn moeder die zich op de tribune bevond, vertelde mij dat hij dagelijks 3 trappels had versleten.

Over het algemeen waren de Bouworde-spelers teleurgesteld over het franse publiek. Het was al te opdringerig en het had bij aankomst van de spelers aan het stadion, belust op souvenirs, weinig ontzag getoond voor de persoonlijke bezittingen van de gevierde voetballers. De beroemde back V. Zeepfabriek bezat nog slechts zijn onderkleding toen hij in de kleedkamers arriveerde. "Och," zei hij, het vereenvoudigt natuurlijk wel het omkleden. En wat m'n portemonnaie betreft..." Hij glimlachte "Ik had nog geen honderd franc op zak."

Vred verdient gemiddeld f 5.000.000,- per wedstrijd. Ik heb nog even Ad Veen (rechtshalf) kunnen benaderen. Hij stond reeds buiten de kleedkamers en was in gesprek met enige fannes (vr. van fans). "Ah, maak jij de foto's! Da's goed knul". Ik knikte gevleid en vroeg bedeesd hoe hij over de teamgeest dacht. "Uitstekend. We hebben werkelijk niet te klagen. Aan wie dat ligt? Och ik weet 't niet...." Niettegenstaande had Ad weinig vertrouwen in een overwinning. "Ik gooi me meteen d'r onder in..."

Nadat ik de scheidsrechter de juiste tijd had gevraagd, begon de wedstrijd. Wie de toss won, weet ik niet.

Onder het gejoel van de menigte stormden de Fransen direkt naar voren. Nederland kon weinig uitrichten. Hoewel Ad zich meteen d'r onder in gooide. Pas in de 5de min. (het kan ook de zesde geweest zijn) drong Nederland door in vijandelijk gebied en gaf daar geen onverdienstelijk spel weg. Hoewel meer overzetten gewenst zou zijn. De voorhoede der oranje truien die zeer zwak bleek te zijn, werd al gauw veranderd. Met de voortreffelijke Guy Steffens en Toine Loontjens in de voorhoede drong Nederland nu meer malen tot voor het franse doel. Pas in de 6de minuut viel de eerste freekick.

Hierdoor enigszins geïrriteerd, scoorde Fecih Ahcene met een geweldige kopbal het eerste doelpunt voor Frankrijk.

Desgevraagd deelde onze keeper Pie Vliegtuig, 1e farceur de la bande, - overigens heel goed - ons mede dat de goal vermoedelijk buitenspel was. De scheidsrechter deelde deze mening evenwel niet.

18

Onder een fantastische sprint deelde wereldvermaarde keeper Phil Dumoulinrouge mede, dat hij in de eerste helft als rechtsback zou meespelen, daar hij zich in het geheel niet in conditie gevoelde en daar Pie een uitstekend keeper was gebleken. Dit laatste was zeker waar. De beste grappenmakers vertellen wel 'ns een ongezouten mop.

In de 20ste minuut was er weer een onhoudbare aanval van Fecih Ahcene: Zijn schot plakte onhoudbaar. Nadat een nieuwe bal was gehaald, ging de wedstrijd verder. Het publiek was over-enthousiast. Beurtelings zong men de Marseillaise en "Keuning de Zawweleer" Hier en daar werd ook het schoollied van het Henric van Veldeke college gehoord.

De oranje broeken zetten nu alles op alles. Wij kregen prachtige aanvallen te zien van Guy Steffens. Ook Toine Loontjens ("le petit brun!" schreeuwden enige oudere dames op de tribune) viel op. Jo Persoon was niet gek, dit was duidelijk te zien. Ook Jim Bos niet onverdienstelijk.

Alle aanvallen stootten evenwel op de onneembare verdediging van de franse partij waarvan een spil van middelbare leeftijd het magnetisch middelpunt was.

In de 30ste minuut bezweek Vred Zeepfabriek aan de krachtige tegenaanvallen van de franse partij. Hij stond echter weer gauw op beide benen en zette zijn verdedigingsactiviteiten voort.

Huub Flup deelde mij tijdens de rustpauze mede er geen heil meer in te zien. Hij had zelf nog geen doelpunten gescoord.

Phil Dumoulinrouge keepste de tweede helft. Het publiek zat in grote spanning. In de mening met buitenspel te doen te hebben, liet onze vermaarde Phil het eerste schot in de tweede minuut glimlachend passeren. De scheidsrechter was deze mening evenwel niet toegedaan. 3-0. Nóg had Phil zijn oude vorm niet gevonden. In de vijfde minuut scoorde Bisschop zijn eerste en laatste doelpunt. Hij was er heel trots op, de opschepper! 4-0 voor Frankrijk. Het franse team raakte in topvorm. Voor buitenspel, freekick e.d. werd niet meer gefloten. Het zou ook allemaal te veel worden. Ondanks alles kregen de Fransen geen goal meer toegewezen. Men wachtte op de Nederlanders.

In de 11de minuut viel dan eindelijk een doelpunt. 5-0 voor Frankrijk. Phil barstte in snikken uit. Maar nadat ik hem verzekerd had dat het buitenspel was geweest keepste hij weer verder.

In de 20ste minuut bereikte het geluidsvolume in het stadion het maximum van het mogelijke. Pie Vliegtuig bouwde onder luide



De keeper zag alles wazig.

Fecih Ahcene: onhoudbaar!

19

aanmoedigen en wanhoopskreten een prachtige aanval op. Hij passeerde zelfs de spil van middelbare leeftijd. Totdat hij in een andere passage evenwel niet door freekick, ter aarde stortte. Hij bleef met een pijnlijk gezicht liggen. De dames Cox en Sniijders verleenden de eerste hulp en enige tijd later werd hij van het veld gedragen. Zijn been is voor 2 miljoen verzekerd.

Ondanks alles steeg het moreel van de Nederlanders met de minuut en wat voor Maastrichtenaren opmerkelijk is: Er werd niet gekankerd. Soms lachten ze om een vogeltje of een technisch foefje van Huub en dan bulderde het stadion mee. Dit is wel een zeldzaamheid. Dat een stadion buldert, bedoel ik.



De Nederlanders lieten nog wat goede aanvallen zien, maar het spel bleef meest aan de franse zijde voordelig. Om een rond getal te verkiegen liet Phil nog één onhoudbaar schot passeren.

Onder het zingen van de triomfmars uit de opera "Aïda" van Verdi verlieten de Nederlanders het veld.

Frankrijk had met 6-0 gewonnen maar het was diep onder de indruk.

De Nederlanders vonden het leuk en spraken de hoop uit om de wedstrijd nog 'ns over te doen.

Weer 2 miljoen verdiend!

Le petit Jean.

J. Kalk